

Arrest

nr. 196 436 van 12 december 2017
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. VERSTREPEN
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn en handelend in eigen naam en in naam van haar minderjarige kinderen X, X en X, op 27 februari 2015 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 13 januari 2015 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard en van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 13 januari 2015 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 november 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 december 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat W. VAN DOREN, die *loco* advocaat K. VERSTREPEN verschijnt voor de verzoekende partijen.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 25 september 2014 diende verzoekster een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

1.2. Op 13 januari 2015 werd deze aanvraag onontvankelijk verklaard. Er werd haar eveneens een bevel om het grondgebied te verlaten afgegeven. Dit zijn de bestreden beslissingen.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Artikel 39/56, eerste lid, van de vreemdelingenwet bepaalt:

“De beroepen bedoeld in artikel 39/2 kunnen voor de Raad worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of van een belang.”

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zoveel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Parl.St. Kamer*, 2005-06, nr. 51 2479/001, 116-117).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (*RvS* 4 augustus 2005, nr. 148.037).

Opdat de verzoekende partij een belang zou hebben bij de vordering, volstaat het niet dat zij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan de verzoekende partij bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Bovendien dient erop gewezen te worden dat het actueel karakter van het belang inhoudt dat het belang moet voorhanden zijn zowel op het ogenblik van het indienen van het beroep tot nietigverklaring als op het tijdstip dat de Raad uitspraak doet over het beroep (*cf.* J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State, Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid)*, in *Administratieve Rechtsbibliotheek*, Brugge, Die Keure, 1996, nr. 254).

2.2. Uit consultatie van het rijksregister blijkt dat er ten aanzien van verzoekster op 28 juni 2016 werd besloten tot de *“afvoering van ambtswege.”*

Artikel 39, § 7, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bepaalt: *“de vreemdeling die ambtshalve wordt geschrapt door het gemeentebestuur (...) wordt verondersteld het land te hebben verlaten, behoudens bewijs van het tegendeel.”*

Hierover ondervraagd ter terechtzitting, stelt de advocaat van de verzoekende partijen geen bewijs te kunnen leveren van het tegendeel.

Bij beschikking van 13 november 2017, waarbij de zaak ter terechtzitting van 6 december 2017 werd opgeroepen, werden de partijen verzocht, met toepassing van artikel 39/62 van de vreemdelingenwet *“alle inlichtingen en bescheiden over te maken aan de Raad met betrekking tot de actuele situatie van de verzoekende partijen die mogelijks een gevolg kunnen hebben voor de behandeling van het huidige beroep, meer bepaald of de verzoekende partij zich nog op het Belgische grondgebied bevindt (...)”*. De Raad wijst er in dit verband ook op dat de partijen verplicht zijn hun medewerking aan de rechter te verlenen wanneer zij daartoe worden verzocht. Aangezien de ontvankelijkheid van de zaak in vraag wordt gesteld, dienen de partijen hieromtrent een duidelijk standpunt in te nemen en de nodige gegevens aan te brengen die hier uitsluitsel over kunnen geven (*RvS* 26 januari 2007, nr. 167.149). In voorliggende zaak blijven verzoekers op dit punt in gebreke.

Aldus wordt ter terechtzitting het vermoeden niet weerlegd dat verzoekers het grondgebied hebben verlaten en dat aldus het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten werd uitgevoerd.

2.3. Het belang van een vreemdeling bij zijn aanvraag op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet bestaat erin zijn verblijf in het Rijk een legaal karakter te verlenen (*cf.* *RvS* 25 mei 2005, nr. 144.961). Een aanvraag om machtiging tot verblijf, die ingediend wordt op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet, veronderstelt ook het bestaan van buitengewone omstandigheden die verhinderen dat de aanvraag om machtiging tot verblijf in het land van herkomst wordt ingediend.

Wanneer de aanvrager zich nadien in het land van herkomst bevindt, *quod in casu*, zijn er per definitie geen buitengewone omstandigheden meer op grond waarvan zij niet naar het land van herkomst kan terugkeren om er haar aanvraag in te dienen (cf. RvS 13 maart 2009, nr. 180.989).

Een verzoekende partij die haar belang bij het door haar ingestelde annulatieberoep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wil bewaren, moet een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor haar proces tonen. Wanneer haar belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, moet zij daarover een standpunt innemen en het actuele en rechtstreekse karakter van haar belang aantonen (cf. RvS 18 december 2012, nr. 221.810).

Aangezien de verzoekende partijen niet meer op het grondgebied van het Rijk verblijven, kunnen zij in beginsel geen voordeel meer halen uit een eventuele vernietiging van de bestreden beslissingen. Verder blijkt het bevel om het grondgebied te verlaten dus te zijn uitgevoerd, zodat de verzoekende partijen in beginsel evenmin voordeel kunnen halen uit de vernietiging van dit bevel.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf december tweeduizend zeventien door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

C. VERHAERT